

HRVATSKE SESTRE ZVONIMIROVA GRADA

Može li se voljeti nekoga više od onog tko ti daruje slobodu, onoga koji stoji između tebe i smrti golim životom da bi ti živio dalje "njegovim životom" umjesto njega.

Hvala ti hrvatski vojnici, tebi i tvojoj braći, hvala na riječi koja se zove sloboda, ljubav i mir.

Uistinu bi bilo nepravедno reći bilo što prije, svečanije nego li se zahvaliti onima koji su omogućili moje ushićenje, moju radost da nakon krvavih godina stanem na tlo hrvatskog Knina. Svoju sreću ne mogu ispričati, svoju zahvalnost ne mogu izdijeliti.

Vraćajući se u realnost drugog momenta, ulaskom u bolnicu Ex "Sv. Save", zatičemo prazne hodnike, mračne podrumne i atomska skloništa i mrakom umotane ljude, civile, starce, iznemogle od bolesti i godina, zapuštene i ostavljene od svoje djece. Istinito! Ljudi traže vode, hrane, lijekove protiv bola.

Svuda očajni nered i smrad, zapravo neopisiv. Dočekuje nas nekoliko sestara i 3 liječnika, preplašeni su, zabrinuti, nudimo im

ruku kao pozdrav, kao poziv darujemo im svoj mir i krećemo u čišćenje odjela i preseljenje bolesnika radi njege i terapije ne pitamo nikog ni tko je, ni što je, ni odakle je. Polazimo od početka.

Prve u Kninsku bolnicu ulaze medicinske sestre Zadra, koje i organiziraju službu, zatim sestre Šibenika i Pule, uskoro zatim i sestre Biograda.

Medicinske sestre Opće bolnice Zadar

TEBI

TEBI, KOJI MI DADE OVAJ
DAN, MORAM REĆI HVALA
TO JE MALO. TI SE ZOVEŠ
SREĆA, TI SI KRALJEVA
SLOBODA, TI SI

DOMOVINA.

TEMI SAM POKLANJALA
OSMIJEHE SVOJE I TEBE
ZOVEM "LJUBAVI
SVOJOM"

TVOJIM SU BOLOM
KRVARILE I "MOJE RUKU"
BILA SAM SVAKI PUTA
IZNOVA ROĐENA
KADA SAM TI POMOGLA,
OBASJALO BI ME SUNCE
I ZNALA BIH DA ME
TREBAŠ.

*DUŠKA KANJER, VMS,
GLAVNA SESTRA
OPĆE BOLNICE ZADAR*

